

Čj. UOOU-01434/15-21

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, a podle § 10 a § 152 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 8. června 2015 podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozklad účastníka řízení, ZO OSŽ Železniční stanice se sídlem Nákladní 344/62, 460 07 Liberec III - Jeřáb, IČ: 46748695, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-01434/15-11 ze dne 2. dubna 2015, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., v souvislosti se zveřejňováním osobních údajů zaměstnanců na webových stránkách účastníka řízení, bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) o zahájení správního řízení čj. UOOU-01434/15-7 ze dne 23. února 2015, které bylo účastníkovi řízení, ZO OSŽ Železniční stanice se sídlem Nákladní 344/62, 460 07 Liberec III - Jeřáb, IČ: 46748695, doručeno dne 26. února 2015.

Účastník řízení prostřednictvím webových stránek www.osz-lbc.cz zveřejňoval zápisy z jednání mezi přednostou PO Liberec (pozn. PO=provozní obvod) a místně příslušnými odborovými orgány při PO Liberec (KOZO), a to zápis č. 1/2014 ze dne 15. ledna 2014, zápis č. 2/2014 ze dne 12. února 2014, zápis č. 3/2014 ze dne 12. března 2014, zápis č. 4/2014 ze dne 9. dubna 2014 a zápis 5/2014 ze dne 14. května 2014, obsahující osobní údaje zaměstnanců Správy železniční dopravní cesty, státní organizace, např. údaje o ukončení pracovního poměru, o odchodu do starobního důchodu, přípravě na zkoušky, čímž měl porušit povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny. Jednalo se o osobní údaje 47 osob, a u 4 subjektů se jednalo o údaje citlivé.

Podkladem pro zahájení řízení byl podnět ze dne 11. února 2015 doručený Úřadu elektronickou poštou. Dne 20. února 2015 byl správním orgánem prvního stupně prověřen obsah webových stránek www.osz-lbc.cz a pořízen výtisk webové stránky účastníka řízení, kategorie (rubriky) „O nás“ a „Kozo“, podkategorie „SŽDC Liberec“ obsahující výše uvedené zápisy z jednání mezi přednostou PO Liberec a místně příslušnými odborovými orgány při PO Liberec (KOZO). Tento výtisk je součástí spisu.

Účastník řízení dne 10. března 2015 doručil správnímu orgánu prvního stupně prostřednictvím právní zástupkyně své vyjádření, ve kterém konstatuje, že dle jeho názoru předmětné zveřejněné zápisy osobní údaje neobsahovaly, neboť obsahovaly pouze jméno

a příjmení a v obecné rovině informaci o projednávané záležitosti jako je pracovní úraz, výročí, ukončení pracovního poměru, přeložení a přijetí do pracovního poměru. Dále uvádí, že zápis č. 5/2014 je již upraven tak, že u projednávaných personálních záležitostí je uvedeno pouze příjmení. Účastník řízení v této souvislosti zmiňuje rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 98/2008 s tím, že dle závěru soudu nelze jím zveřejněné údaje považovat za osobní údaje, zejména zcela jistě nelze považovat za osobní údaj pouze uvedení příjmení, jak tomu bylo v zápise č. 5/2014. Vzhledem k výše uvedenému má účastník řízení za to, že se nedopustil porušení povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. Účastník řízení dále uvádí, že předmětné zápisy odstranil z webové stránky již 2. června 2014 a zároveň zveřejnil i omluvu všem členům a zúčastněným a též poukazuje na nízkou návštěvnost svých webových stránek. Jako důkaz účastník řízení předložil omluvu zveřejněnou na svých webových stránkách a graf dokazující návštěvnost těchto stránek.

Dne 2. dubna 2015 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí, čj. UOOU-01434/15-11, kterým byla účastníkovi řízení pro porušení povinnosti uložené v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., a spáchání deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona 101/2000 Sb., uložena pokuta ve výši 40.000 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč, neboť zpracovával osobní údaje způsobem, který neodpovídá stanovenému účelu.

Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 7. dubna 2015, podal účastník řízení včasný rozklad, doručený Úřadu dne 23. dubna 2015.

V úvodu rozkladu účastník řízení konstatuje, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je v rozporu s právními předpisy a považuje jej za nezákonné a nesprávné. Nezákonnost a nesprávnost účastník řízení spatřuje jak v rozkladem napadeném rozhodnutí, tak v řízení, které mu předcházelo.

Účastník řízení znovu uvedl skutečnost, kterou zmínil již ve svém stanovisku k podezření ze spáchání správního deliktu ze dne 10. března 2015, a sice že dle jeho názoru předmětné zveřejněné zápisy osobní údaje neobsahovaly, neboť obsahovaly pouze jméno a příjmení a v obecné rovině informaci o projednávané záležitosti jako pracovní úraz, výročí, ukončení pracovního poměru, přeložení a přijetí do pracovního poměru. Dále uvádí, že zápis č. 5/2014 je již upraven tak, že u projednávaných personálních záležitostí je uvedeno pouze příjmení. Účastník v této souvislosti zmiňuje rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 98/2008 s tím, že dle závěru soudu nelze jím zveřejněné údaje považovat za osobní údaje, zejména zcela jistě nelze považovat za osobní údaj pouze uvedení příjmení, jak tomu bylo v zápise č. 5/2014. Dále účastník řízení zmiňuje rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 AS 132/2013. Účastník řízení rovněž poukazuje na zveřejňování sídla advokátů v rozhodnutích soudů a na zveřejnění rozsudku Evropského soudního dvora ve věci Lindqvist na internetových stránkách Úřadu v plném rozsahu, včetně osobních údajů účastníka.

Vzhledem k výše uvedenému má účastník řízení za to, že subjekty údajů uvedeny v zápisech nemohly být přímo či nepřímo identifikovatelné. Určitý okruh osob, pro který by tyto osoby identifikovatelné být mohly, by tyto osoby dle názoru účastníka řízení identifikoval ze svých vlastních údajů o těchto subjektech, které jsou mu známé. Účastník řízení konstatuje, že se z jím uvedených důvodů nedopustil porušení povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., neboť předmětné zápisy osobní údaje neobsahovaly.

Účastník řízení dále namítá, že jednal v nutnosti zajistit informovanost členské základny odborového sdružení železničářů o projednávaných záležitostech. Členové sdružení si ve stanovách odsouhlasili povinnost orgánů OSŽ informovat členskou základnu o své činnosti, čímž dle účastníka řízení, dali souhlas s poskytováním informací, které se jich týkají.

Účastník řízení uvádí, že nebylo prokázáno, že předmětné zápisy byly na jeho webových stránkách zveřejněny v přesně nezjištěné době nejméně ke dni 11. února 2015. Předmětné zápisy byly dle účastníka řízení odstraněny z webových stránek ke dni 2. června 2014 (s výjimkou zápisu č. 5/2014) a byly dohledatelné pouze prostřednictvím přesného adresného řádku. Účastník řízení upozorňuje na skutečnost, že zároveň uveřejnil omluvu všem členům a zúčastněným a poukazuje na nízkou sledovanost předmětných zápisů na webových stránkách.

Účastník řízení rovněž nesouhlasí s výší uložené pokuty, která je podle jeho názoru nepřiměřeně vysoká a poukazuje na fakt, že je pobočným spolkem občanského sdružení a že nevyvíjí žádnou podnikatelskou činnost.

Účastník řízení navrhuje, aby bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně čj. UOOU-01434/15-11 zrušeno.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházal jeho vydání a dospěl k následujícím závěrům.

Předně odvolací orgán konstatuje, že z procesního hlediska neshledal v postupu správního orgánu prvního stupně žádné procesní pochybení.

K námitce účastníka řízení, ohledně neztotožnění se s názorem správního orgánu prvního stupně, že v daném případě se jednalo o osobní údaje, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí důkladně zdůvodnil, proč v daném případě byla naplněna definice osobních údajů ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. K otázce naplnění zákonné podmínky identifikovatelnosti odvolací orgán uvádí, že identifikovatelnost fyzické osoby z údajů o ní zveřejněných musí být vždy posuzována individuálně vzhledem k okolnostem daného případu. Nelze proto přijmout žádnou obecnou tezi o tom, která minimální kombinace určitých osobních údajů povede ve všech případech k identifikaci fyzické osoby. Jak již zmínil v odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán prvního stupně, taktéž není pro označení údaje za údaj osobní rozhodující, zda je subjekt údajů pomocí těchto údajů jednoznačně identifikovatelný pro kohokoliv nebo jen pro omezený počet osob. Subjekty údajů byly na základě o nich zveřejněných informací identifikovatelné alespoň pro určitou skupinu osob (např. spolupracovníky, širší rodinu, známé apod.), a to i v případě, že bylo ve spojení s dalšími uváděnými údaji uváděno pouze příjmení dané osoby, a to zejména s ohledem na specifikaci konkrétního provozního obvodu (PO Liberec). Zásadní pro určení, zda je nějaká informace osobním údajem je fakt, zda alespoň určitá skupina lidí – příjemců údajů (zde návštěvníků internetových stránek účastníka řízení) může danou informaci spojit s konkrétní fyzickou osobou. Správní orgán prvního stupně v této souvislosti odkázal na rozhodnutí Evropského soudního dvora ve věci C-101/01, Lindqvist ze dne 6. listopadu 2003.

V bodě 24 tohoto rozsudku Evropský soudní dvůr uvádí, že pojem „osobní údaje“ použitý v čl. 3 odst. 1 směrnice 95/46/ES, v souladu s jeho definicí obsaženou v čl. 2 písm. a) této směrnice, tedy: „veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné osobě“, zcela jistě zahrnuje jméno osoby ve spojení s jejím telefonním číslem a s údaji o jejích pracovních poměrech nebo zálibách. V posuzované věci byl příjemcům osobních údajů kromě jména a příjmení znám též konkrétní provozní obvod jako místo pracoviště subjektů údajů a subjekty údajů tedy byly pro určitou skupinu příjemců údajů identifikovatelné, proto došlo k naplnění definice osobních údajů dle zákona.

Účastník řízení ve svém rozkladu argumentuje rozsudkem Nejvyššího správního soudu ČR, sp. zn. 1 As 98/2008, který se týkal materiálně odlišné věci a jehož výklad pojmu osobní údaj není v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., neboť kombinace údajů jméno, příjmení a číslo občanského průkazu může vést k identifikovatelnosti subjektu osobních údajů určitou skupinou příjemců těchto údajů.

V rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 132/2013, který účastník řízení ve svém rozkladu rovněž zmiňuje, soud správně konstatuje, že otázka, zda jednotlivec, jehož se informace týká, je nebo není identifikovatelný, závisí vždy na okolnostech daného případu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. června 2013, č.j. 5 As 1/2011-156). Ovšem v tomto případě opět Nejvyšší správní soud nesprávně vyložil pojem osobní údaj, neboť určitá skupina osob jakožto příjemců údajů mohla na základě uvedené kombinace údajů danou osobu identifikovat i bez znalosti jejího rodného čísla.

K námitce účastníka řízení, že Ústavní soud a Nejvyšší soud ČR nepřístupují k anonymizaci jména, příjmení a adresy advokátů, odvolací orgán uvádí, že uvedená námitka nemá žádnou souvislost s předmětem řízení, jedná se o jiný okruh osobních údajů zveřejněný v odlišné situaci. Dále odvolací orgán uvádí, že advokáti jsou zapsáni ve veřejně přístupném seznamu. Z tohoto důvodu nejsou jejich jména anonymizována, pokud jsou uvedena v souvislosti s jejich působností, pro kterou byla do veřejně přístupných seznamů zapsána.

K namítanému zveřejnění rozhodnutí Evropského soudního dvora ve věci Lindqvist na internetových stránkách Úřadu v plném rozsahu, včetně osobních údajů účastníka, odvolací orgán uvádí, že se jedná o odkaz na český překlad originálního znění rozsudku zveřejněného na stránkách Soudního dvora Evropské unie. Opět to ovšem nijak nespojuje se zveřejněním osobních údajů zaměstnanců odborovou organizací.

Ke způsobu zpracování osobních údajů v souladu s účelem jejich zpracování odvolací orgán uvádí následující. Zveřejňování osobních údajů je jednou z forem zpracování osobních údajů dle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. Zveřejněným osobním údajem je dle ustanovení § 4 písm. l) zákona č. 101/2000 Sb. osobní údaj zpřístupněný zejména hromadnými sdělovacími prostředky, jiným veřejným sdělením nebo jako součást veřejného seznamu. Ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. stanoví, že zpracovávat osobní údaje lze pouze se souhlasem subjektu údajů. Výjimky z této zásady jsou obsaženy v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. Ke zpracování citlivých údajů, jejichž taxativní výčet je uveden v § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., je třeba výslovného souhlasu subjektu údajů. Subjekt údajů musí být při udělení souhlasu informován o tom, pro jaký účel zpracování a k jakým osobním údajům je souhlas dáván, jakému správci a na jaké období. Existenci souhlasu subjektu údajů se zpracováním osobních údajů musí být správce schopen prokázat po celou dobu zpracování. Účastník řízení namítá, že zveřejňováním osobních údajů na své webové stránce zajišťoval stanovami danou povinnost informovat členskou základnu o své činnosti. Odsouhlasenými stanovami dali dle účastníka řízení členové souhlas s poskytováním informací, které se jich týkají, přičemž projednávání pracovních záležitostí svých členů je jednou z hlavních činností odborového sdružení. Odvolací orgán k tomuto argumentu účastníka řízení uvádí, že legitimní účel spočívající v informování svých členů není možno plnit způsobem, kterým současně dochází k porušování právních předpisů, jak již v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval správní orgán prvního stupně. Posouzení, zda je zpracování osobních údajů ještě v souladu s původním účelem, k němuž byly osobní údaje shromážděny, bude vždy záviset na konkrétních okolnostech. Z uveřejněných osobních údajů jasně vyplývá, že účastník řízení při jejich zveřejnění překročil původně stanovený účel zpracování osobních údajů, kterým je zastupování zaměstnanců a hájení jejich zájmů zejména vůči zaměstnavateli. Účastník řízení není bez výslovného souhlasu subjektů dle § 9 zákona č. 101/2000 Sb. oprávněn zpracovávat citlivé údaje subjektů údajů (jako je zdravotní stav, informace o utrpěném zdravotním úrazu). Z uveřejněné omluvy účastníka řízení a z nedoloženého souhlasu subjektů údajů se zveřejněním těchto údajů o jejich osobě je zjevné, že k uveřejnění osobních údajů došlo bez souhlasu subjektů osobních údajů.

Ve vztahu k námitce účastníka řízení týkající se skutečnosti, že pro určitý okruh osob (např. spolupracovníky, širší rodinu, známé apod.) se u některých zveřejněných údajů jedná o osobní údaje jim známé, odvolací orgán podotýká, že rozsah zveřejněných osobních údajů vyhodnotil správní orgán prvního stupně jako polehčující okolnost.

Účastník řízení ve svém rozkladu dále uvedl, že nebylo prokázáno, že předmětné zápisy byly na webových stránkách zveřejněny v přesně nezjištěné době nejméně ke dni 11. února 2015

a tvrdí, že byly odstraněny z webových stránek účastníkem řízení ke dni 2. června 2014 (s výjimkou zápisu č. 5/2014) a dohledatelné byly pouze prostřednictvím přesného adresného řádku. Odvolací orgán konstatuje, že pokus o odstranění zápisů (kdy zápisy byly ke dni 20. února 2015 nadále přístupné, avšak z webových stránek účastníka řízení byl odstraněn přímý odkaz na ně) hodnotil správní orgán prvního stupně jako polehčující okolnost. Stejně tak hodnotil správní orgán prvního stupně jako polehčující okolnost nízkou návštěvnost internetových stránek účastníka řízení.

K výši pokuty odvolací orgán konstatuje, že tato byla uložena správním orgánem prvního stupně při samé dolní hranici zákonné sazby a již plně zohledňuje nevýdělečnou povahu činnosti účastníka řízení. Nejedná se tedy o pokutu nepřiměřenou, ani likvidační. Vzhledem k okolnostem případu se odvolací orgán s výší uložené sankce i s jejím odůvodněním ztotožňuje.

Závěrem odvolací orgán s ohledem na výše uvedené konstatuje, že je prokázáno, že účastník řízení spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., zpracovávání osobních údajů v rozsahu nebo způsobem, který neodpovídá stanovenému účelu a bez prokazatelného souhlasu subjektu údajů, neboť zveřejnil osobní a citlivé údaje 47 subjektů údajů bez jejich prokazatelného souhlasu.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 8. června 2015

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec, v. r.
předseda

Za správnost vyhotovení:
Martina Junková